

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1940

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 154

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- Α. Ν. 2344. Περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας. 1
 Α. Ν. 2345. Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Σπυρίδωνος Αἰθαξίδου πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων τῆς Κοινότητος Νήσου Πισιδίας Τουρκίας ὑπὲρ παρεμφεροῦς σκοποῦ. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2344. 1940

Περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσαμεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁ αἰγιαλὸς, ἤτοι ἡ περιστειοῦσα τὴν θάλασσαν χερσαία ζώνη, ἢ βρεχομένη ἀπὸ τὰς μεγίστας πλῆν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν κυμάτων, εἶναι κτήμα κοινόχρηστον, ἀνήκει ὡς τοιοῦτον εἰς τὸ Δημόσιον καὶ προστατεύεται καὶ διαχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ καθορισμὸς τῆς ὀριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ γίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1540 ἔτους 1938 Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν προστίθεται ὡς τέταρτον μέλος καὶ εἰς ἀξιοματικὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Β. Ναυτικοῦ (Γ.Ε.Ν.), ὀριζόμενος κατ' ἔτος μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφέρεται τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον Ναυτικοῦ νοεῖται ἡ ἀρμοδιὰ Β'. Διευθύνσις αὐτοῦ.

2. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν καθορισμὸς γίνεται ἐπιτοπογραφικῶς καὶ ὑψομετρικῶς διαγράμματις, συντάσσόμενον ὑπὸ τῆς τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἄλλης τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, χαρακτηρισμένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὀριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐνεκῶν προσχώσεων ἢ ἄλλων αἰτιῶν εἶναι ἐμφανὲς, ὅτι, καθ' ἕν χρόνον ἐνεργεῖται ἡ καθορισμὸς, ὁ αἰγιαλὸς εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν τοιοῦτου, ἐκ μαρτυρικῶν δὲ καταθέσεων μαρτύρων ἐξεταζομένων ἐνόρκως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἐνδείξεων εἴναι καὶ καθορισθῆ ἢ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ, ἢ ὑφισταμένη μέγρι μὲν τοῦ ἔτους 1884, ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν, καὶ πρότερον, δέ, ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται, ἢ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ χαρακτηρισμένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος κυανῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἐκθεσις τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ διαγράμματος ἐπικυρούμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ἐ. Ν. συντάσσονται εἰς τριπλοῦν, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν πρωτοτύπων τούτων κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δεύτερον διαβιβάζεται εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματολογίου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τὸ τρίτον ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον φύλακα μεταγραφῶν, ὅπου καὶ κατατίθεται, μεταγραφομένης τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν μερίδα τοῦ Δημοσίου.

2. Ἐὰν τὸ διάγραμμα περιλαμβανῆ ἔκτασιν ἐπιπέτου εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων φυλάκων μεταγραφῶν, ἢ ἐκθεσις καὶ τὸ διάγραμμα συντάσσονται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς ἀνάλογα πλείονα τῶν τριῶν ἀντίτυπα καὶ ἀποστέλλονται πρὸς καθέσθιν εἰς πάντας τοὺς ἀρμόδιους φύλακας μεταγραφῶν.

3. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως δημοσιεύεται εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Τμήματα ἰδιωτικῶν τυχῶν κτημάτων, χαρακτηρισθέντα ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῆς ὡς μὴ τοιαῦτα, ἀλλ' ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν αἰγιαλόν, θεωροῦνται ὡς κηρυχθέντα ἀπολλοτριωτέα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἵνα περιληφθῶσιν εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἅμα τῇ δημοσιεύσει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ διαγράμματος κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 3 ὀριζόμενα.

2. Εἰς τοὺς κύριους τῶν κτημάτων τούτων καὶ εἰς τοὺς ἀξιοῦντας οἰαδήποτε δίκαια ἐπ' αὐτῶν παρέχεται ἐξάμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ δημοσιεύσεως τῆς ἐκθέσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀξιώσεις των, ὑποβάλλοντες καὶ τοὺς τίτλους, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰ ἀξιούμενα δικαιώματά των.

3. Ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τιμῆς μονάδος ἀποζημιώσεως καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἀπαλλοτριώσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1731 (1939) (περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων). Μετὰ τὸν προσωρινὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος τὸ Δημόσιον καταθέτει τὸ καθορισθὲν τίμημα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων. Περὶ τῆς δὲ τῆς πράξεως καταθέσεως δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἐξάμηνος προθεσμίας τυχῶν ἐμπράγματα δικαιώματα οἰουδήποτε ἢ ἀξιώσεις περὶ ἀποζημιώσεως μὴ ἀναγγελλοῦσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀποστέλλονται.

5. Μετὰ τὸν προσωρινὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τὴν κατάθεσιν τούτου αἱ ἀναγγελλοῦσιν ἀξιώσεις στρέφονται μόνον κατὰ τοῦ καθορισθέντος.

6. Μετὰ τὴν πάροδον ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἐξάμηνος προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει ἐμπρόθεσμου ἀναγγελίας

ξέωσι των ιδιωτών περι αποζημιώσεως, μετά την κατά την παρ. 3 του παρόντος άρθρου κατάθεσιν εις τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν και Δανείων τῆς καθορισθείσης αποζημιώσεως, ὁ αἰγιαλὸς θεωρεῖται καθορισθεὶς ὀριστικῶς καὶ ἡ ἀπόδειξις τούτου διὰ τε τὴν Διοίκησιν καὶ τὰ Δικαστήρια γίνεται μόνον διὰ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐκθέσεως σὺν τῷ διαγράμματι.

Ἄρθρον 5.

1. Ὅπου ὁ αἰγιαλὸς λόγῳ τῆς φύσεως τῆς συνεχόμενης ἕρπας δὲν δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου σκοπὸν, ἐπιτρέπεται ἡ διαπλάτυνσις τούτου προστιθεμένης λωρίδος γῆς ἀνοικοδομήτου ἐκ τῆς παραμειμένης ἕρπας μέχρι πλάτους 20 μέτρων, ἧτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῆς μέσης στάθμης τοῦ αἰγιαλοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσαυξανούσα τὸν αἰγιαλὸν λωρὶς γῆς καλεῖται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ (παραλλῆλα).

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ὀριογραμμὴ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον παραλλῆλα καθορίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἐπιτροπῆς καὶ χαράσσεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 διαγράμματος διὰ κεντρικῆς γραμμῆς.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 διαπλάτυνσις τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ ἡ δημιουργία παραλλῆλα γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ἐ. Ν. καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὰ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐμπράγματα δικαιώματα ιδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων ιδιωτικῶ δικαίῳ ἀποζημιούνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις περι ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἢ κοινῆς ὠφελείας.

Ἄῤῥμοι, Κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς ἃ ἀνήκουσιν ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων ὑποχρεοῦνται εἰς δωρεὰν παραχώρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρὸς τὸ Δῆμόσιον.

4. Ἡ ζώνη τῆς παραλλῆλα θεωρεῖται ὡς παραλλῆλη ὁδὸς ἢ πρασιά, ἂν ἡ ὁδὸς ἀνοιχθῇ ἐσώτερον, ἔστω καὶ ἂν δὲν κατεσκευάσθῃ διὰ τεχνικῶν ἔργων ὡς τοιαύτη, ἀλλὰ παραμένει ἐν ἡ εὐρίσκειτο πρότερον φυσικῇ καταστάσει, ἔχουσι δ' ἐπὶ ταύτης κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν καταλαμβανομένων ὑπ' αὐτῆς ἀκινήτων αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30, 31, 32, 33, 35 καὶ 36 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου) 16 Αὐγούστου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5269, τῶν κυρίων τῶν παραλλῆλα κτημάτων ὄντων ὑποχρέων νὰ συνεισφέρωσι πρὸς δημιουργίαν τῆς παραλλῆλα διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποζημιώσεως ζώνης μέχρι πλάτους δέκα μέτρων, ὡς ὠφελουμένων ἐκ τῆς δημιουργίας τῆς παραλλῆλα.

Ὅσαμὴς τὸ πλάτος τῆς παραλλῆλα ὑπερβαίνει τὰ 10 μέτρα διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 10 μέτρων βαρύνεται τὸ Δῆμόσιον.

Ὅς ἀρμοδία ὑπηρεσία, ἐνεργούσα κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου) 16 Αὐγούστου 1923, νοεῖται ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία Δημοσίων Ἐργῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὅπου ὅμως ἀναφέρεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νοούνται συμπράττοντες οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

5. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος περι δημιουργίας τῆς παραλλῆλα οἱ κύριοι τῶν ὑπὸ ταύτης καταλαμβανομένων κτημάτων θεωροῦνται ὅτι ἔλαβον γνώσιν τούτου καὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ διεσίαν νὰ μὴ προῶσιν εἰς ἔργα ἀνοικοδομήσεως, δεινδροφυτεύσεως καὶ ἄλλα καθιστώντα ἐπιζήμιον εἰς τὸ Δῆμόσιον τὴν ἀπαλλοτριώσιν. Ἡ τυχὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἀνοικοδομήσεως ἢ δεινδροφυτεύσεως ἢ δημιουργία ἐπὶ τῆς παραλλῆλα ἄλλων ἔργων θεωρεῖται γαυομένη ἐπὶ σκοπῷ παρεμποδίσεως τῆς δημιουργίας τῆς παραλλῆλα καὶ τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἀποζημιούνται κατὰ τὴν ἐπακόλουθοσαν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

6. Ἄῤῥμοι καὶ Κοινότητες ὠφελούμενοι ἐκ τῆς δημιουργίας τῆς παραλλῆλα δύναται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσιν διὰ τὰ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτρι-

ούμενα ἀκίνητα κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ Β. Διατάγματος, εἰδικῶς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐκδιδόμενου.

7. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραλλῆλα, ἐφόσον δημιουργεῖται ἐντὸς τῆς κατοικουμένης περιοχῆς πόλεων ἢ κομποπόλεων καὶ χωρίων, δὲν ὑφίσταται δὲ Ἀμεινικὸν Ταμείον, παραχωρεῖται κατὰ χρῆσιν εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων κείται αὕτη, ὡς χρήσεως ἐν προκειμένῳ ἐνοουμένης τῆς κοινῆς χρήσεως, πάσης ὅμως ἀναγκαιῆς τυχὸν ἐκμεταλλεύσεως γινομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ παραλλῆλα, ἐκτὸς τοῦ κυρίου καὶ ἀρχικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, ὕψος δὲ αὐτῶν γίνονται ἡ ἐπικοινωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τἀνάπαλιν, δύναται νὰ χρησιμεύωσι καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς, ὡς καὶ δι' ἐκμεταλλεύσιν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραλλῆλα, ἐφόσον δημιουργεῖται ἐντὸς τῆς κατοικουμένης περιοχῆς πόλεων ἢ κομποπόλεων καὶ χωρίων καὶ δὲν ὑφίσταται Ἀμεινικὸν Ταμείον, παραχωρεῖται κατὰ χρῆσιν εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων κείται αὕτη διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ὡς χρήσεως ἐν προκειμένῳ ἐνοουμένης τῆς κοινῆς χρήσεως ἀνεῦ ἐκμεταλλεύσεως, πάσης ἀναγκαιῆς τυχὸν ἐκμεταλλεύσεως γινομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ πρὸς ὄφελος τούτου.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς ἃ μέρη λόγῳ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους γίνεται διάβρωσις τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλλῆλα ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τεχνικῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλλῆλα ἢ ἐντὸς τῆς θαλάσσης πρὸς ἀποτροπὴν τῆς τοιαύτης διαβρώσεως. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελοῦνται πάντοτε κατὰ τὰς περὶ κατασκευῆς δημοσίων ἔργων διατάξεις.

2. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου γίνηται συνετεία αἰτήσεως ἰδιώτου πρὸς κατασφάλειν ἀπὸ διαβρώσεως τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἢ σχετικῆς δαπάνης βαρύνει τὸν ἰδιώτην τούτου, ἢ δὲ κατασκευὴ τοῦ ἔργου γίνεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας βάσει μελέτης ὑπὸ τούτου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ.

3. Τὰ οὗτω ὑπὸ ιδιωτῶν κατασκευαζόμενα ἔργα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δῆμόσιον καὶ δύναται τοῦτο νὰ ἄρῃ ἢ μετατρέψῃ ταῦτα, οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης εἰς τὸν ἰδιώτην ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκ τοῦ λόγου τούτου. οὗτε διὰ τὴν κατάβολὴν τῆς δαπάνης κατασκευῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ Β. Διατάγματος, εἰδικῶς δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Γ. Ἐ. Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιτροπήσῃ εἰς τὸ Δῆμόσιον ἢ δημιουργίαν διὰ προσχώσεως ἐπὶ τῆς θαλάσσης νέου αἰγιαλοῦ ἢ παραλλῆλα, ὅποτε ὁ παλαιὸς αἰγιαλὸς ἢ παραλλῆλα καθ' ὅσον μὲν μέρος δὲν προῆλθον ἐκ συνεισφορᾶς ιδιωτῶν ἢ ἐκ δωρεὰν παραχωρήσεως ὑπὸ Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων δημοσίου δικαίου δύναται νὰ ἐκποιῶνται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ κτήματα τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅσον δὲ μέρος προέκυψαν ἐκ συνεισφορᾶς ιδιωτῶν ἢ δωρεὰν παραχωρήσεως ἀποδίδονται εἰς τοὺς συνεισνεγκόντας ἢ παραχωρησαντας δωρεὰν ταῦτα.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ὀρίζονται λεπτομερῶς 1) ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ νέου αἰγιαλοῦ ἢ παραλλῆλα, 2) ἡ τυχὸν ἀνάληψις τῆς υποχρεώσεως ταύτης παρὰ Νομικῶν προσώπων ἢ ἰδιωτῶν ἐπὶ ἐκχωρήσει εἰς τούτους ὠρισμένων γηπέδων καὶ 3) ὁ τρόπος ἐκποιήσεως τῶν γηπέδων ἢ τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων προσχώσεως, ἐπιτροπομένης εἰς πάσης τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν ἐσώτερον τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλλῆλα ὑφίστανται ἀλίπεδα ἢ τέλματα, ὧν ἡ μέση στάθμη τῆς ἐπιφανείας τῆς ἕρ-

ρᾶς εἶναι κατωτέρα τῆς μέσης στάθμης τῆς θαλάσσης, ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος, εἰδικῶς ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ.Ε.Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου, ὀρίζεται ὅτι αἱ τοιαῦται ἐκτάσεις θέλουσι μετατραπῆ εἰς λιμνοθάλασσας διὰ διοχετεύσεως τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως χρησιμοποιοῦνται αὐταὶ ὡς ἰχθυοτραφεῖα ἢ εἰς ἄλλους σκοποὺς καθοριζομένους διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καθορίζονται λεπτομερῶς 1) τὰ ἀκριβῆ ὄρια τοῦ μετατραπησομένου εἰς λιμνοθάλασσαν ἀλιπέδου ἢ τέλματος, 2) ἡ συνεχομένη πρὸς τὸ ἀλιπέδον ἢ τέλμα ζώνη ξηρᾶς, ἣτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν διώρυγος πρὸς διοχετεύσιν τῆς θαλάσσης, 3) ἡ ἐκατέρωθεν τῆς ζώνης ταύτης ἔκτασις, ἣτις ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθάλασσης, 4) τὰ περὶ τῆς ἀναγκαίουσιν δαπάνης καὶ τοῦ τρόπου τῆς διχθέσεως ταύτης ὡς καὶ οἱ ὅροι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου καὶ 5) ὁ τρόπος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς δημιουργηθησομένης λιμνοθάλασσης καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 Β. Διατάγματος, τὰ τυχόν ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας ἀλιπέδα ἢ τέλματα, περιλαμβανομένων τῶν τυχόν ἐκ τῆς διοχετεύσεως τῆς θαλάσσης μὴ καλυπτομένων τμημάτων, ὡς καὶ τὰ τυχόν ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας τμήματα ἐκ τῆς συνεχομένης πρὸς τὸ ἀλιπέδον ἢ τέλμα ζώνης ξηρᾶς τῆς ἀναγκαίουσιν διὰ τὴν κατασκευὴν διώρυγος ἢ ἐκ τῆς ἐκατέρωθεν τῆς ζώνης ταύτης ὀρίσεισιν ὡς ἀναγκαίας διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθάλασσης ἐκτάσεως λογίζονται ὡς κηρυχθέντα ἐν ἀπαλλοτριώσει διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἐφαρμοζομένων περαιτέρω ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δήμοι, Κοινότητες ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς ἃ ἀνήκουσιν ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἐκτάσεων, ὑποχρεοῦνται εἰς δωρεὰν παραχώρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον.

4. Ἐφ' ὅσον τὸ ὅλον ἢ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2, λογιζομένων ὡς ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων, ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιώτην ἢ καὶ εἰς πλείονας τοιοῦτους, οἵτινες ὅμως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἤθελον συμφωνῆσαι εἰς τὴν ἰδρυσιν ἐταιρείας σκοπὸν ἔχουσας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθάλασσης. ἐπιτρέπεται, ὅπως ἀντὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως παραχωρῆται εἰς τοὺς ἰδιώτας τοῦτους ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐφόσον οὗτοι δέχονται τοῦτο ἢ ἐφ' ὀρισμένον χρόνον, μὴ δύναμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 50 ἔτη, ἐκμετάλλευσιν τῆς λιμνοθάλασσης εἴτε δωρεὰν εἴτε καὶ ἐπὶ προσθέτῳ καταβολῇ μιθώματος.

Οἱ ὅροι τῆς τοιαύτης παραχώρησεως καθορίζονται διὰ συμβάσεως καταρτιζομένης μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου, καὶ τῶν ἰδιωτῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ἔσοδα μετατροπῆς τοῦ ἀλιπέδου ἢ τέλματος εἰς λιμνοθάλασσαν καὶ εἰς δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως τῆς λιμνοθάλασσης καὶ συντηρήσεως τῶν σχετικῶν τεχνικῶν ἔργων βαρῶνται τοῖς συμβαλλομένοις ἰδιώταις, ἢ δὲ ἐπιπτώει τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνήκει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ κυριότητα ἢ πολυετῆ, οὐχ ὅμως μακροτέραν τῆς 45ετούς, χρῆσιν παραχώρησις ἐπὶ ἀνταλλάγματι εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα α' νησιδίων ἀκατοικητῶν, β' ὑφάλων ἢ σκοπέλων καὶ γ' ἀβαθοῦς θαλάσσης μετὰ τοῦ ἔσθθεν ταύτης αἰγιαλοῦ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προσχώσεως καὶ κατασκευῆς ὀρισμένων προστατευτικῶν ἔργων καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀνεγέρσεως ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν, χρησιμοποιοθησομέ-

νων εἴτε ὡς κατοικιῶν εἴτε διὰ δημιουργίαν ἐπ' αὐτῶν κέντρων ἐξυπηρετούντων τὸν ἀθλητισμὸν ἢ τὸν τουρισμὸν ἢ τὰς ἀνάγκας τοῦ Γ. Ἐπιτελείου Ν.

2. Ἡ παραχώρησις γίνεται εἴτε κατόπιν δημοπρασίας, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς περὶ δημοπρασιῶν πρὸς ἐκποίησιν ἢ πολυετῆ μισθῶσιν δημοσίων κτημάτων ἰσχυρούς ἐκάστοτε διατάξεις, εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας, εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας ἢ καὶ εἰς ἰδιώτας ἐφ' ὅσον καὶ μετὰ τὴν διενέργειαν δύο τοῦλάχιστον δημοπρασιῶν δὲν ἐφανερώθη ἐνδιαφέρον ἄλλων ἰδιωτῶν καὶ δὲν ἀνεπτύχθη πραγματικὸς συναγωνισμὸς, κατὰ τὴν περὶ ταύτου ἐλευθερῆν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸ πάσης ἐνεργείας δημοπρασίας, ἀπαιτεῖται σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ. Ε. Ν., καθορίζοντος ἀπαντὰς τοὺς ὅρους, ὑφ' οἷς γενήσεται ἡ παραχώρησις, καὶ ὁμοία τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπόκεινται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὅμοια γνώμη τοῦ Γ.Ε.Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου ἀπαιτεῖται καὶ προκειμένου περὶ ἀπ' εὐθείας παραχώρησεως.

Ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

3. Ὁ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ἧλω ἢ ἐν μέρει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἢ νὰ συνάψῃ οἰανδήποτε ἐμπράγματος ἢ ἐνοχικῆν σχέσιν ἀφορῶσαν τὸ παραχωρηθὲν αὐτῷ κτῆμα ἄνευ ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν παρεχομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ. Ε. Ν. καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 Συμβουλίου.

Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου, ἐφ' ὃν γίνεται ἡ παραχώρησις, συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἀκύρωσιν τῆς παραχωρήσεως, ἀπαγγελλομένην διὰ Βασιλ. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος πρὸς κατασκευὴν γεφύρας ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι νησίδος, εἴτε ἀνηκούσης κατὰ κυριότητα εἰς ἰδιώτην εἴτε παραχωρηθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, μὴ ἀπαιτουμένης ἑμοῦ δημοπρασίας διὰ τὴν παραχώρησιν.

5. Παράκτιοι περιοχαί, κείμενοι ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ σχεδίου πόλεων καὶ κωμῶν» ζώνης, δύναται, διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν 1) Οἰκονομικῶν, 2) Συγκοινωνίας καὶ 3) Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, νὰ καθορίζονται ὡς τόποι παραθερισμοῦ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας ὑπὸ ἰδιωτῶν καλαισθητικῶν ξυλίνων περιπτέρων ἢ εὐρεπῶν σκηνῶν πρὸς χρῆσιν των. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων καθορίζονται τὸ εἶδος τῶν περιπτέρων, οἱ τεχνικοὶ ὅροι κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτῶν, τὸ ἐλάχιστον ὄριον δαπάνης καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων ἐν ἐκάστῃ περιοχῇ, ὅστις πάντως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν εἰκοσι πέντε.

Τὸ δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καὶ χρήσεως περιπτέρου παραχωρεῖται εἰς ἰδιώτας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διαρκεῖαν μέχρι πέντε ἐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διαποῦσης τὴν ἐκμισθῶσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἀντὶ μισθώματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ πάντοτε, ὅτι, ἐφόσον πρόκειται περὶ ξυλίνου περιπτέρου, τὸ περίπτερον τοῦτο ὡς καὶ πᾶσα συναφῆς ἐγκατάστασις θὰ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν.

Αἱ παραχωρήσεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν διὰ λόγους γενικοῦ συμφέροντος, τοῦ μισθωτοῦ ὑπαχρεομένου ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀνακλήσεως, εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ περιπτέρου ἢ τῆς σκηνῆς ἄνευ

οὐδενίᾳ ἀξιώσεώς του πρὸς ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Εἰς περίπτωσιν ἐγκρίσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας σχεδίου ἰδρύσεως συνοικισμοῦ εἰς ἀκτίνα 500 μέτρων ἀπὸ τῆς ὡς τύπου παραθερισμοῦ καθορισθείσης περιοχῆς καὶ ἐφόσον ἐν τῷ ἐγκριθέντι συνοικισμῷ κατασκευάσθησαν τοῦλάχιστον εἴκοσι πέντε κατοικίαι, πᾶσι ἢ ἐφεξῆς χρησιμοποιοῦσιν τῆς περιοχῆς ὡς τύπου παραθερισμοῦ, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἐπ' αὐτῆς κατασκευάσματα αἴρονται προκειμένου μὲν περὶ ξυλίνων περιπτέρων μερίμνη τοῦ Δημοσίου καὶ εὐθὺς ὡς ἤθελον περιέλθει αὐτῷ ταῦτα, ἢτοι ἅμα τῇ λήξει τῆς περιόδου, δι' ἣν ἐγένετο ἡ παραχώρησις, προκειμένου δὲ περὶ σιγῶν ἅμα τῇ λήξει τῆς τυχόν τρεχούσης θερινῆς περιόδου.

6. Διὰ Β. Διατάγματος, εἰδικῶς δι' ἐκάστην περιοχὴν ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν 1) Οἰκονομικῶν, 2) Συγκοινωνίας καὶ 3) Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ παραχώρησις εἰς ἰδιώτας τοῦ δικαίωματος κατασκευῆς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας ἐξοχικῆς οἰκίας (ἐπαύλεως) πρὸς κατοικίαν, ἀξίας τοῦλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν. Ἡ περιοχὴ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας δέον πάντως νὰ κείται ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίου πόλεων καὶ κωμῶν» ζώνης. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. καθορίζονται τὸ εἶδος τῶν ἐπαύλεων, οἱ τεχνικοὶ ὅροι κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτῶν, τὸ ἐλάχιστον ὄριον δαπάνης καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων ἐν ἐκάστη περιοχῇ.

Τὸ δικαίωμα κατασκευῆς καὶ χρήσεως ἐπαύλεως παραχωρεῖται εἰς ἰδιώτας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διάρκειαν μέχρι (45) τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς διεπούσης τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας, εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῇ αἰτήσεσι τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ τὸν ὅρον δὲ πάντοτε, ὅτι τὸ κτίσμα ὡς καὶ πᾶσα συναφῆς ἐγκατάστασις θὰ περιέρχεται εἰς τὸ Δῆμοςον μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ἄνευ οὐδενίᾳ ἀξιώσεως τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ παρακτῶν περιοχῶν περιλαμβανομένων ἐν τῇ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐκτελέσεις ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας ἔργων ἐξυπηρετούντων βιομηχανικούς, ἐμπορικούς ἢ ἄλλης φύσεως σκοπούς, περὶ ὧν προβλέπουσιν αἱ κείμεναι διατάξεις, γίνονται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ. Ε. Ν., καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος νόμου Συμβουλίου.

2. Ἐὰν τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔργα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς περιοχῆς ζώνων ἐμφανίσεως λουτροπόλεων καὶ τύπων θερινῆς ἢ χειμερινῆς διαμονῆς ἢ ἐκτελέσεις αὐτῶν γίνονται κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

3. Διὰ τῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκτελέσει ἔργων, δύνανται νὰ τίθενται οἰοῦντοτε ὅροι ἢ περιορισμοὶ διὰ λόγους ἀσφαλείας ἢ δημοσίας ἀνάγκης.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπιτρέπεται ὑπὸ τούτοις ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὅροι εἰς τούτοις ἐκμεταλλεὺτάς μεταλλείων ἢ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ζώνης τῶν λιμένων, ὡς αὕτη ὁρίζεται κατὰ τὰς κείμενας διατάξεις, κατασκευῆ ἀποβαθρῶν καὶ ἄλλων οἰωνδῆποτε ἐγκαταστάσεων πρὸς φορτοεκφόρτωσιν τῶν ἐκ τῶν μεταλλείων ἐξορυσσόμενων ὀρυκτῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων προϊόντων ὡς καὶ τῶν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν μεταλλείων ἀπαιτούμενων μηχανῶν, μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ παντὸς εἶδους ὕλικῶν. Αἱ ἀποβάσεις αὐταὶ ἅμα τῇ κατασκευῇ των περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

2. Διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας πρὸς κατασκευὴν καὶ λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω ἀποβαθρῶν καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων οὐδὲν ἀντάλλαγμα ὑφίσταται πρὸς τὸ Δῆμοςον ἢ ὑπὲρ οἰουδήποτε νομικοῦ προσώπου ἢ σικοῦ, ἐξαι-

ρέσει τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς κατασκευασθείσας ἤδη ὡς ἄνω ἀποβάσεις καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς χρήσεως τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας καὶ μόνον ἐφ' ὅσον οἱ κατασκευάσαντες ταύτας ἤθελον λάβει τὴν κατὰ τὸ ἐπιμνηνον ἐδάφιον ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἤθελον ἀποδεχθῆ τούτοις ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὅρους διὰ τὴν τύχην τῶν ἀποβαθρῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας ἢ τὴν ἀνάκλησιν ὑπαιτιότητι των τῆς τῆς τῆς αὐτῆς ἀδείας.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω ἔργων γίνονται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προκειμένου δὲ περὶ κατασκευῆς ἔργων εἰς λιμένας λουτροπόλεων καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ὡς ἀκολουθῶς.

Ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐκμεταλλεὺτῆς μεταλλείας ὑποβάλλει σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ πλήρους μελέτης κατασκευῆς καὶ λειτουργίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἔργων. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξετάζον τὸ ἀξιόλογον τῆς αἰτούσης μεταλλευτικῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἀριότητα τῆς μελέτης καὶ τὴν ἐν γένει χρησιμότητα τοῦ ἔργου, ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως χορηγοῦν τὴν ἄδειαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῶν Γεν. Ἐπιτελείων τῶν τριῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων, ἢ ἀρνούμενον ταύτην.

Ὅσακις πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως ἔργου ἐντὸς λιμένος, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεώς του διαβιβάζει τὸν σχετικὸν φάκελλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ἵνα καὶ ταῦτο γνωματεύσῃ ἐὰν ἐκ τοῦ αἰτουμένου πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου παρακωλύεται ἢ ἐκτελέσει ἔργων λιμενικῶν ὑπὸ μελέτην ἢ κατασκευὴν ἢ παραβλάπεται ἢ ἀσφάλεια ἢ ἡ λειτουργία τῶν λιμένων ἢ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐγκαταστάσεων ἢ ἔργων ὁμοίας φύσεως πρὸς τὸ αἰτούμενον ἢ ἄλλων λιμενικῶν ἔργων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐπιστρέφει τὸν φάκελλον μετὰ τῆς σχετικῆς γνωματεύσεώς του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπου λαμβάνον ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνωματεύσειν ταύτην ἀποφασίζει σχετικῶς.

Ἐν τῇ χορηγοῦσιν τὴν ἄδειαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἀποφασίζει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καθορίζονται οἱ ὅροι τῆς ἐκτελέσεως τούτου, ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς χρήσεως αὐτοῦ διὰ τὸν ὡς εἴρηται σκοπὸν. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἔργου δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ μακροτέρα τῶν 50 ἐτῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεώς τινος τῶν ὅρων τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιούται ν' ἀνακλήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἐκτελέσεως ἢ τῆς χρήσεως τοῦ ἔργου.

4. Ἐὰν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου παρίσταται ἀνάγκη καταλήψεως ἰδιωτικῆς ἐδαφικῆς ἰδιοκτησίας, διατάσσεται ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Μεταλλευτικοῦ κώδικος.

5. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τοῦ ἔργου καὶ τῆς δοθείσης παρατάσεως ταύτης πᾶσαι αἱ δομικαὶ ἐγκαταστάσεις πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας γενομένων, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δῆμοςον ἀπὸ τῆς κατασκευῆς των, ὡς καὶ οἱ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντες χώροι περιέρχονται ἄνευ οὐδενίᾳ ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ὅπου δύναται νὰ παραχωρήσῃ ταύτας εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον, ἐὰν κείναι ἐντὸς ζώνης λιμένος. Τῶν λοιπῶν χώρων, τούτοις εἰς ἃς χρησιμοποιήσῃ ὁ ἐκμεταλλεὺτῆς, ἀποναθίσταται πλήρως ὁ χαρακτήρ ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος τοῦ ἐκμεταλλεῦτοῦ διὰ τὰ ἔργα, αἵτινα τυχόν κατασκευάσῃ ἐπ' αὐτῶν.

6. Κατ' ἐξίφρασιν ὁ ἐκμεταλλεὺτῆς δικαιούται νὰ ἀποκομίσῃ τὰς μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, σιδηροτροχιάς καὶ τὰ μέταλλα τῶν γεφυρῶν φορτοεκφορτώσεως.

7. Αί διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 5 καὶ 6 ἰσχύουσι καὶ ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἐκτελέσεως ἢ χρήσεως τοῦ ἔργου λόγῳ παραβάσεως τινος τῶν ὄρων ταύτης.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἔργων τούτων δι' ἄλλον σκοπὸν πλὴν τοῦ τῆς μεταλλευτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ ἐκμίσθωσις ἢ ὑπὸ ἄλλον τύπον παραχώρησις τῆς χρήσεως ὑπὸ τῆς μεταλλευτικῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τρίτους οἰουσδήποτε ἂνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Δημοσίου χρησιμοποιήσεως κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῶν Γεν. Ἐπιτελείων τῶν τριῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων. Ἡ τοιαύτη ἀδεια χορηγεῖται ἐπ' ἀνταλλάγματι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως δύναται νὰ συνεπάγῃται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἐκμεταλλεῦτοῦ τοῦ μεταλλείου ἀπὸ παντὸς δικαιώματος χρήσεως ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων ἔργων καὶ τὴν περιέλευσιν τούτων μεθ' ὅλων τῶν μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ ἔκπτωσις ἀπαγγέλλεται διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἧς διατάσσεται καὶ ἡ κατάληψις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν κατασκευασθέντων ἔργων διοικητικῶς.

9. Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς κρατικῆς ἀνάγκης καὶ ἐνεκα ταύτης χρησιμοποίησεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀπόθεθῶν τούτων οὐδεμίαν ὀφείλεται ἀποζημίωσις εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄνω κατασκευάσαντα τὸ ἔργον ἢ ὁπωσδήποτε ἐκμεταλλεῦόμενον αὐτό.

10. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ ἀξιολόγων λατομικῶν ἐπιχειρήσεων, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων.

* Ἄρθρον 14.

Ἐν ἐκάστῳ λιμένι καθορίζεται ἔκτασις ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐν συνεχείᾳ ἢ διακεκομμένη, ἐν ἣ τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον ἐκτελεῖ ἢ προβλέπεται ὅτι συντόμως θὰ ἐκτελέσῃ τ' ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐμπορικῆς, ναυτικῆς καὶ ἐπιβατικῆς κινήσεως τοῦ λιμένος ἔργα, ὑπὸ τοῦ νόμου χαρακτηριζόμενα ὡς λιμενικά, ἧτις ἐκτασις καλεῖται «ζώνη τοῦ λιμένος» καὶ διακρίνεται εἰς χερσαίαν καὶ θαλάσσιαν.

* Ἄρθρον 15.

1. Ἡ χερσαία ζώνη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν καὶ τοὺς παρ' αὐτὸν ἀναγκαζοῦντας, διὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἔργα, παραλιακοὺς χώρους. Ὅπου ὑφίσταται σχέδιον ρυμοτομίας, ἢ ἐσωτερικὴ ὁριακὴ γραμμὴ τῆς χερσαίας ζώνης δὲν δύναται νὰ φθάσῃ πέραν τῆς ἐγγυτέρως οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

2. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔκτασις τῆς χερσαίας ζώνης εἰς μέρη, ἐνθα ὑφίσταται σχέδιον ρυμοτομίας, εἶναι ἀνεπαρκῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος, δύναται αὕτη νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐσώτερον, ἀλλὰ μόνον ἐφόσον προηγουμένως τροποποιηθῇ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον ρυμοτομίας, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας βαρυνουσῶν τὸν ἄδημον ἢ τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεων, αἰτινὰς βαρύνουσι τὸ οἰκεῖον Λιμενικὸν Ταμεῖον.

3. Ἐὰν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμεῖου ὑπάρχωσι πλείονες λιμένες ἢ ἕρμαι, δύναται νὰ ὁρισθῇ ἰδιαιτέρα δι' ἕκαστον τούτων χερσαία ζώνη.

4. Εἰς διώρυγας ἢ στενάς θαλάσσης, ἢ χερσαία ζώνη δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν, ἐφόσον αὕτη δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν περιοχὴν ἐτέρου Λιμενικοῦ Ταμεῖου.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ περιφραγῆς μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς χερσαίας ζώνης, ἐφόσον αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν ἐν τῷ λιμένι. Τὰ περιφραγθῆσάμενα τμήματα καὶ ὁ τρόπος κατασκευῆς τοῦ περιφραγμάτος, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ πρότασιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου καὶ συμφώνον γνωμοδότησιν τοῦ Γ. Ε. Ν.

* Ἄρθρον 16.

1. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς συνεχομένας μετὰ τὸν αἰγιαλὸν ἢ τὰ τυχόν κατασκευασμένα κρηπιδώματα, λιμένας λιμένων ἢ προσυλαγμένων ἕρμαιν καὶ ἔκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης, μέχρις ἀποστάσεως πεντακασίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης, τῆς ἐκτάσεως ταύτης περιοριζομένης ἐκατέρωθεν ὑπὸ νοητοῦ τῆς κύκλου, γραφομένου μετὰ κέντρον τὸ ἄκρον τῆς χερσαίας ζώνης καὶ ἀκτῖνα πεντακασίων μέτρων καὶ περικλείοντος τὴν θαλασσίαν ἔκτασιν ἀπὸ σημείου τοῦ αἰγιαλοῦ κειμένου εἰς ἀπόστασιν πεντακασίων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς χερσαίας ζώνης μέχρι συναντήσεως τῆς εἰς ἀπόστασιν πεντακασίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς χερσαίας ζώνης, ὡς ἀνωτέρω, γραμμῆς.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ὕδατα τῆς θαλασσίας ζώνης εἰσὶν ἀβαθῆ, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις ταύτης καὶ πέραν τῆς γραμμῆς τῶν πεντακασίων μέτρων καὶ μέχρι συναντήσεως βάθους θαλάσσης δέκα μέτρων.

* Ἄρθρον 17.

1. Ἡ χερσαία ζώνη καθορίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ, τοῦ Λιμενάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ Προέδρου τῆς Λιμεν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἐν ἣ τῇ Ζώνῃ τοῦ λιμένος. Εἰς τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα τὰ ἐδρεύοντα εἰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ὁ Νομομηχανικός.

2. Ὁ Πρόεδρος καλεῖ εἰς συνεδρίαν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν οἱ παρόντες, ἐν οἷς ἀπαραίτητος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰσὶ πλείονες τῶν ἀπόντων. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἢ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν υποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ὅπου δικαιούται νὰ ἐγκρίνῃ, τροποποιήσῃ ἢ ἀπορρίψῃ ταύτας μετὰ γνώμην εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης: α') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων, ὡς Προέδρου, β') καὶ γ') τῶν Διευθυντῶν τῶν Λιμενικῶν ἔργων καὶ τῶν Σχεδίων Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, δ') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ε') καὶ στ') ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκατέρου τῶν Γεν. Ἐπιτελείων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ζ') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ η') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

4. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὸν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως τῶν Λιμενικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

5. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων ἔργων, τοὺς Διευθυντὰς Λιμενικῶν ἔργων καὶ Σχεδίων Πόλεων καὶ τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἀπόντας ἢ κωλυμένους ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Τὰ λοιπὰ μέλη, ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦσιν οἱ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὀριζόμενοι ἀναπληρωταί αὐτῶν.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν οἱ παρόντες, ἐν οἷς ἀπαραίτητος ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκατέρου τῶν Γεν. Ἐπιτελείων, εἰσὶ πλείονες τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἢ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Ἐν ἣ περιπτώσει ἀντιπρόσωπος ἐνὸς τῶν Γεν. Ἐπιτελείων ἢ καὶ ἀμφοῖτεροι μειοψηφήσωσιν ἐπὶ ἀποφάσεως ληθθείσης διὰ πλειοψηφίας, ἵνα ἡ ἀπόφασις αὕτη καταστῇ ἰσχυρὰ, δέον νὰ αἰτηθῇ ὅπως προσυψηφισθῇ παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, αὐτῶν ὁ ἀντιπρόσωπος ἐμειοψήφησεν.

7. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Γραμματέα παρέχεται ἀποζημίωσις δραχ. 200 κατὰ συνεδρίαν, ἣτις προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Εἰσπληροῦ Ταμεῖου Μηχανημάτων

Λιμενικών Έργων και εισπράττεται υπό τούτου κατ' αναλογίαν παρά των οικείων Λιμενικών Ταμείων, εις ἃ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, βάσει τῆς ἐκτάσεως τῆς Ζώνης καὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐργασίας, ἀναγραφομένη εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν Λιμεν. Ταμείων μεταξὺ τῶν ὑποχρεωτικῶν δαπανῶν.

8. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις ἢ κατάργησις Ζώνης Λιμένος. Ἡ κατάργησις ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἐν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 18.

1. Οἱ χώροι καὶ ἐν γένει τὰ κτήματα τὰ περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ λιμένος εἶναι τῆς κατηγορίας τῶν κοινοχρήστων Δημοσίων κτημάτων καὶ ὄν ἡ κυριότης ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ἢ χρήσις ὅμως καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν διὰ σκοποῦς καθαρῶς λιμενικοῦ ἀνήκει εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον.

2. Τὰ ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Λιμένος ἰδιωτικὰ κτήματα ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης δαπάναις τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Δῆμοι, Κοινότητες ἢ ἄλλα Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὄν ἀκίνητα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ Λιμένος, ὑποχρεοῦνται νὰ παραχωρήσωσι ταῦτα δωρεάν πρὸς τὸ Δημόσιον.

3. Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Δ., ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου δι' ἕκαστον λιμένα, ἐπιβληθῆ εἰς τὰς παρά τὴν ζώνην τοῦ λιμένος οικοδομὰς καὶ γήπεδα τέλος ἐπὶ τῆς ἀποκτηθείσης πράγματι ὑπεραξίας ἐκ τῆς δημοιοργίας τῆς ζώνης τοῦ Λιμένος. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος θέλουσι καθορισθῆ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐπιβληθησομένου τέλους κατὰ κατηγορίας ἀκινήτων ἢ κατὰ ζώνας, ὁ τρόπος ἐξακριβώσεως τῆς κτηθείσης ὑπεραξίας, ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εισπράξεως τοῦ τέλους καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ εἰσπράξιν τοῦ τέλους, ὅπερ ἀποτελεῖ ἔσδοον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ κατὰ τὸν καθορισμὸν ἢ ἐπέκτασιν ζώνης λιμένος ὑφισταμένοι νομίμως παραχωρήσεις ἢ μισθώσεις ἐντὸς αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων ἐξυπηρετοῦνται καθαρῶς λιμενικοὶ σκοποὶ δὲν θίγονται, ὑποκαθιστανόμενον μόνον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου, Δήμου, Κοινότητος καὶ τῶν ἄλλων Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ παραχωρήσεις χρήσεως ἢ μισθώσεις συνεχίζονται ἐφ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου, ἐφόσον δὲν παραβλάπτεται ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ λιμένος ἢ δὲν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀμέσως λιμενικὰ ἔργα ἐπὶ τῶν χώρων, οὗς καταλαμβάνουσιν αὐταί, ἄλλως διαλύονται. Περὶ τῆς συνεχίσεως ἢ τῆς διαλύσεως αὐτῶν ἀποφασίζει ὁ οικεῖος Νομάρχης.

Ἄρθρον 20.

1. Πάντα τὰ γήπεδα τὰ δι' ἔργων ἢ ἕνεκα τῶν ἔργων τῶν δαπάναις τῶν λιμενικῶν ταμείων ἐκτελουμένων σχηματιζόμενα ἐκ προσχώσεως τεχνητῆς ἢ φυσικῆς ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ χρησιμεύουσι κατὰ πρῶτον μὲν λόγον καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον περιληφθῆ ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ λιμένος διὰ σκοποῦς λιμενικοῦ παραχωρουμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν. κατὰ δευτέρου δὲ λόγον διὰ σκοποῦς κοινοχρήστους ἢ κοινωφελεῖς ὡς καὶ διὰ δημοσίας ἀνάγκης ἐν γένει παραχωρουμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μόνον τῆς χρήσεως. Τὸ πλεονάζον τῶν ὡς ἄνω γηπέδων, ἐφόσον δὲν ἐμπίπτει ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ λιμένος οὔτε προβλέπεται νὰ περιληφθῆ ἐντὸς ταύτης μελλοντικῶς ἢ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ σκοποῦς κοινοχρήστους ἢ κοινωφελεῖς ἢ διὰ δημοσίας ἀνάγκης ἐν γένει, ἐκποιεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τὸ δὲ προϊόν τῆς ἐκποιήσεως κατατίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ταμεῖον καὶ διατίθεται μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν καθαρῶς λιμενικῶν ἔργων.

Περὶ τῶν ἀνωτέρω παραχωρήσεων καὶ ἐκποιήσεων ἀποφασίζουσι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν

καὶ Συγκοινωνίας, τῆς ἐκποιήσεως ἐνεργουμένης κατὰ τὰς περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων διατάξεις.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται ἐφεξῆς καὶ τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος σχηματισθέντα κατὰ τὰ ἀνωτέρω γήπεδα, τὰ δὲ λιμενικὰ ταμεῖα εἰσὶν ὑπόχρεα ὅπως ἐν τῇ διαχειρίσει καὶ διοικήσει τῶν γηπέδων τούτων ἀκολουθῶσι τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 1 διατασσόμενα, τῆς ἀληθοῦς ἐνοίας τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουνίου 1928 καὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1926, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 56 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1179 τοῦ 1938 Ἀν. Νόμου οὗτος, ὅτι τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 1 μνημονευόμενα γήπεδα, τὰ δαπάναις τῶν λιμενικῶν ταμείων σχηματισθέντα ἐκ προσχώσεως ἀνήκουσι μὲν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον, ἢ ἐκποιήσις ὅμως τούτων εἶνε ἐπιτραπῆ νὰ γίνηται ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ταμείων, ὡς εἰδικῶς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀκροσωποῦντων τὸ Δημόσιον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως τὸ προϊόν τῆς ἐκποιήσεως διατίθεται διὰ τὰς ἀνάγκης τῶν λιμενικῶν ταμείων.

3. Ἀναγνωρίζονται ὡς ἔγκυροι πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι μεταβιβάσεις τῶν, περὶ ὧν τὸ προηγουμένον ἄρθρον γηπέδων, αἱ παραχωρηθεῖσαι ὅμως ὑποθήκαι ἐπὶ τοιούτων γηπέδων λογίζονται καὶ παραμένουσιν ἔγκυροι.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον δικαιοῦται νὰ προβαίη εἰς προσωρινὰς ἐπ' ἀνταλλάγματι παραχωρήσεις τῶν χώρων τῆς ζώνης τοῦ Λιμένος, ἀλλὰ μόνον δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετούσας ἀμέσως τὰς ἐμπορικὰς, ναυτικὰς ἢ ἐπιβατικὰς ἀνάγκης τοῦ λιμένος, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παρεχομένης μετὰ γνώμην τοῦ οικείου Νομάρχου καὶ σύμφωνα γινωμοδότησιν τοῦ Γ.Ε.Ν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἀνευ οὐδενὸς ἀνταλλάγματος χρησιμοποίησις χώρων τῆς ζώνης τοῦ Λιμένος διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερσιν δημοσίων κατασκευῶν, ἡμέσως διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ λιμένος ἀναγκαίουτων, οἷον Τελωνεῖον, Λιμεναρχεῖον, Ὑγειονομεῖον, Γραφεῖον Πλοηγητικῆς Ἑπιτηρείας, ὡς καὶ ἐγκαταστάσεων πάσης εἴσεως διὰ τὰς ἀμυντικὰς ἀνάγκης τῆς Χώρας. Οἱ χώροι οὗτοι καθορίζονται ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ οικείου Νομάρχου. Ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ χρησιμοποίησις τῶν χώρων τούτων διὰ σκοποῦς ἄλλους, πλὴν τῶν ἀνωτέρω.

3. Χῶροι ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ Λιμένος μὴ ἡμέσως ἀναγκαίουτες διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ οικείου Νομάρχου, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δύναται νὰ ἐκμισθῶνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διακίσεως δημοσίων κτημάτων διατάξεις. Ὡς μισθωτῆς προτιμᾶται τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον δι' ἅπ' εὐθείας μισθώσεως ἀνευ δημοπρασίας, ὅπερ δύναται νὰ ὑπεκμισθῆ περαιτέρω τούς χώρους τούτους μόνον εἰς Ἑλληνας ὑπηκόους, διὰ τὸν ἐν τῇ μισθώσει καθ' ὀρισθέντα σκοπὸν. Πάντως ὁ μισθωτῆς ἢ οἰοσδήποτε περαιτέρω ὑπομισθωτῆς δέον νὰ εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος καὶ ἐλληνικῆς καταγωγῆς.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνονται ἡ διαχειρίσεις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ λιμένος νομημάτων θαλάσσης καὶ παραλίας, οἷον λουτρῶν, ἰχθυοτροφείων, ἄλλοκῶν κλπ., ἐφ' ὅσον ἡ ἄσκησις τούτων δὲν παρακωλύει τὴν λειτουργίαν τοῦ λιμένος, κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ οικείου Νομάρχου, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 22.

1. Ἐὰν ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Λιμένος περιληφθῶσιν ἔργα κατασκευασθέντα ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας, τὰ ἐπὶ τῶν ἔργων τούτων νόμιμα δικαιώματα τῶν ἰδιωτῶν δὲν θίγονται. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ ἔργα ταῦτα ἀναγκαιοῦσι καὶ διὰ τὰς ἀνάγκης τοῦ λιμένος, ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κοινού, διατηρουμένου ὑπὲρ τοῦ κατασκευάσαντος ἢ τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ

δικαιώματος προτιμήσεως ἐν τῇ ἀτομικῇ χρήσει τῶν ἔργων τούτων. Αἱ τυχόν υπάρχουσιν ἐγκαταστάσεις, μηχανήματα καὶ σιδηροτροχιαὶ παραμένουσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ κατασκευάσαντος ἢ τοῦ δικαιωθέντος του.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἄσκησις τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων δυσχεραίνει τὴν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ χρησιμοποίησιν τοῦ ἔργου, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀιμενικοῦ Ταμείου ἐξαγορὰ αὐτῶν διὰ καταβολῆς εἰς τὸν δικαιούχον ἀποζημιώσεως, ἣτις συνίσταται εἰς τόσον μέρος τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγορᾶς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων καὶ ἐγκαταστάσεων ὅση ἢ σῆμα μεταξὺ τοῦ ὑπολειπομένου μέχρι τῆς λήξεως τῆς παραχωρήσεως χρόνου καὶ τοῦ ἔλου χρόνου τῆς παραχωρήσεως. Ἐὰν ἡ παραχώρησις ἐγένετο δι' ἀόριστον χρόνον δίστασμα θεωρεῖται ὡς χρόνος παραχώρησεως διὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν μία πεντηκονταετία, καταβάλλονται δ' ὁπωσδήποτε οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν δέκα πεντηκαστῶν τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀξίας. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας ταύτης γίνεται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ μηχανικῶν ἐριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὀρίζοντος καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῆς, ἣτις βαρύνει τὸ Ἀιμενικὸν Ταμεῖον.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δι' οὐδέτερον τῶν συμβαλλομένων εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπιφυλασσομένης τῆς διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων λύσεως τῆς διαφορᾶς, ἢ παρακατάθεσις ὁμοῦ τοῦ ἀνήκοντος πισσοτοῦ ἐπὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀρισθείσης ἀξίας ὑπὸ τοῦ Ἀιμεν. Ταμείου πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποκλείει τὴν ἄσκησιν ἐκ μέρους τοῦ δικαιούχου οἰουδήποτε μέτρου πρὸς πρῆσασίαν ἀπὸ τῆς διατάξεως ἐν τοῖς δικαιώμασι τῆς προτιμήσεως καὶ ἀποκλειστικῆς χρήσεως.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κί ἤδη δυνάμει οἰασδήποτε διατάξεως καθωρισμένοι Ζῶναι Ἀιμένων ὑποβλήθησονται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἀναθεώρησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπόφασις περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς Ζώνης καὶ ἀνεῖ ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πάντως μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς καὶ Ἡρακλείου, καταργουμένων τῶν ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς αὐτοὺς εἰδικῶν διατάξεων περὶ Ζώνης Ἀιμένος, ἀφ' ἧς ἐκδοθῇ ἢ περὶ ἀναθεωρήσεως αὐτῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον. Προκειμένου περὶ τοῦ Ἀιμένος Πειραιῶς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 ἀσκει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀιμένος Πειραιῶς, αἱ ἀποφάσεις ὁμοῦ τούτου ἀπαιτεῖται, ὅπως τύχῃσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Γ. Ἐ. Ν.

3. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποθέσεων ἐνώπιον τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 17 εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς προαπαιτεῖται σχετικὴ γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου.

Ἄρθρον 24.

1. Ὅπου ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου προβλέπεται ἐκποίησις ἢ παραχώρησις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ αἰγιαλοῦ, τῆς παραλίας καὶ λοιπῶν χώρων διὰ τῆς ἐκτελέσεως οἰκονομικῶν ἔργων πάσης μορφῆς καὶ χρήσεως ἢ κατασκευῆ ἢ τροποποιήσεως τῶν ἔργων τούτων συγχωρεῖται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας σχεδίου Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐκδιδομένης συμφῶνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις (περὶ σχεδίων Πόλεων κλπ.) καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γ.Ε.Ν.

2. Ὁ ἄνευ ἀδείας ἢ καθ' ὑπέρεσιν ταύτης ἢ καὶ ὁ δυναμει ἀδείας κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδομένης ἐπιφέρων ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἢ τῆς παραλίας, ἢ λοιπῶν χώρων οἰανδήποτε μεταβολὴν διὰ κατασκευῆς ἢ τροποποιήσεως ἢ καταστροφῆς τῶν ἔργων ἢ τοῦ ἐδάφους, διὰ λήψεως χώματος, λίθων ἢ ἄμμου ἢ ἄλλως πως, ἀδιάρητον ἂν ἐκ τούτου ἐπῆλθεν ἢ μὴ ζημία εἰς τὴν παραλίαν αἰγιαλὸν ἢ λοιποὺς χώρους, τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 20.000 δραχμῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπιβολῆς βαρυτέρων ποινῶν δυνάμει ἄλλων προϋφισταμένων διατάξεων.

Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὁ ἐκδοὺς ἀναρρωθίως ἢ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἀδειαν, ἧς βάσει ἐπεχειρήθησαν αἱ ἀνωτέρω πράξεις.

Ἄρθρον 25.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 376/1936 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὄγκυρων θέσεων» καὶ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1366 (1938) Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίους, παρακτίους περιοχὰς κλπ.» ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας τεθειμέναι παραμένουσιν ἰσχυραὶ καὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον παραχωρήσεις.

2. Προκειμένου περὶ νησίδων καθισταμένων ἰδιωτικῶν ἐκ παραχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐν συνδυασμῷ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1366/1938 Ἀναγκ. Νόμου.

Ἄρθρον 26.

1. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἀκριβῆ καταρτίσιν τῶν σχεδίων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα Β. Διαταγμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ τὰς παραλίας συνιστᾶται γνωμοδοτικὸν συμβούλιον αποτελούμενον 1) ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Φορολογίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 2) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, 3 καὶ 4) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Σχεδίων Πόλεων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀιμενικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, 5, 6 καὶ 7) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστου τῶν Γενικῶν Ἐπιτελειῶν τῶν τριῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ 8, 9 καὶ 10) ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ὀριζομένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ὅπερ συνεργῶμενον ἐκτάκτως καὶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν τιθεμένων αὐτῷ ἐρωτημάτων.

Οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ ὀρίζουσι τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν ὑπ' ἀριθμ. 5 ἕως 10 μελῶν.

2. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Εἰσηγητοῦ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δημ. Κτημάτων.

3. Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ καὶ ἐξ τοῦλάχιστον τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μελῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

4. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν γραμματέα παρέχεται ἀποζημιώσις δραχμῶν 200 κατὰ συνεδριάσιν.

5. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6, 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 24 προβλεπόμεναι μετατροπαὶ ἢ παραχωρήσεις γίνονται πάντοτε μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Συμβουλίου.

Άρθρον 27.

1. Καταργείται τὸ ἄρθρον 63 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1939 Β. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Λιμενικῶν Ταμείων κειμένων διατάξεων».

2. Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ ἅπαναι αἱ περὶ αἰγιαλοῦ, θαλάσσης, λιμένων, ἄλιείας κλπ. κείμεναι διατάξεις, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓ. ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΚΟΥΤΣΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2343. 1940

Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Σπυρίδωνος Αἰθατζίδου πρὸς ἐκπαίδευσιν νέων τῆς Κοινότητος Νήσου Πισιδίας Τουρκίας ὑπὲρ παρεμφεροῦς οἰκοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1918 διαθέτης τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Αἰθατζίδου, συνταχθείσης ἐν Φαναρίῳ Κωνσταντινουπόλεως καταλειφθέντος κληροδοτήματος πρὸς ἴδρυσιν Σχολῆς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν νέων καὶ νεανίδων τῆς γενετῆρας τοῦ διαθέτου Κοινότητος τοῦ χωρίου Νήσου (Νῆς) τῆς ἐπαρχίας Πισιδίας τῆς Τουρκίας εἰς βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα διατίθενται διὰ τὴν παροχὴν ὑποτροφῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀναλόγου πρὸς τοὺς διατιθεμένους πόρους ἀριθμοῦ ἀπύρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, καταγομένων αὐτῶν ἢ τῶν γονέων τῶν ἀμφοτέρων ἢ καὶ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐκ τοῦ χωρίου Νήσου (Νῆς) ἐπαρχίας Πισιδίας τῆς Τουρ-

κίας καὶ διαμενοντῶν ἤδη εἰς Ἑλλάδα, εἰς πρακτικὰ βιοτεχνικά, ἐπαγγελματικά, τεχνικά καὶ Ἐμπορικά Σχολὰς, ὡς καταστάσης ἀνεπίκτου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κληροδοτήματος τούτου ἐν τῇ γενετῆρᾳ τοῦ διαθέτου λόγω τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν

Άρθρον 2.

Αἱ ὑποτροφίαι ἀπονέμονται κατόπιν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2039 τῆς 19)24 Ὀκτωβρίου 1939 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδωμένων Β. Διαταγμάτων.

Άρθρον 3.

1. Κυροῦται ὁ ἐνεργηθεὶς τὴν 8 Δεκεμβρίου 1939 ὑπὸ τοῦ Διοικητικῶν Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν καὶ κοινοφελῶν περιουσιῶν διαγωνισμὸς πρὸς εἰσχωρὴν ὑποτρόφων ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Σπυρίδωνος Αἰθατζίδου εἰς τὴν Σιδιανίδειον Σχολὴν Τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων καὶ ἐγκριθεὶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ἑγναίας καὶ Ἀντιλήψεως.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδωμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ καθορίζωνται τὰ προσόντα τῶν ὑποτρόφων καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Καταργοῦνται τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου)9 Μαρτίου 1938 Β. Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ὑπὲρ τῆς τέως Κοινότητος Νήσου τῆς Ἐπαρχίας Πισιδίας τῆς Τουρκίας κληροδοτήματος τοῦ Σπύρου Αἰθατζίδου καὶ τὸ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου) 21 Σεπτεμβρίου 1939 Β.Δ. περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ ὑποτροφίας κληροδοτήματος τοῦ Σπύρου Αἰθατζίδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Η. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΛΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ